

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăriei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

București ori Budapesta.

* Guvernamentalii din Cluj au, ca numai puțini oameni, darul de a spune prea mult și de a da de gol pe aceia, pe care vor să-i spriginească, și în foarte multe rânduri ei ne-au ajutat prin câte o mică indiscrețiune să ne dumerim asupra planului de acțiune al adversarilor nostri.

De astădată ei ne-au ajutat să înțelegem în sfârșit silințele puse în timpul celor din urmă câteva luni pentru formarea unei noi grupări în viața noastră politică.

Luând drept punct de plecare primul articol publicat în coloanele „Tribunei“ sub titlul „Biserica și națiune“, ei țic în numărul dela 16 Decembrie al organului lor „Kolozvár“ următoarele:

Noi ne bucurăm altfel de agitațiunile aceste. Nu pentru-că am iubi poate neînțelegera, ci pentru-că mișcarea aceasta e foarte potrivită, ca să se despartă untul de zăr.

În urma frecărilor, pe care „Tribuna“ le stârnesce în sinul poporului român, se vor alege la o parte și vor forma un partid cu direcțiune serioasă aceia, care, ținând seamă de situațiune și de exigențele statului, au în vedere adevăratele interese ale poporului român.

E și timpul, ca să fie deosebire între Români și Români: între aceia, care privesc lucrurile din punctul de vedere bucureșean, și cei-ce le privesc din punctul de vedere budapeștan, — și lucrează în consecință.

Până acum nația română părea în întregul ei sură. „Tribuna“ va despărți acum albul de negru.

Vorba e deci, că aceia dintre concetățenii nostri români, care nu sînt întru toate de un gând cu noi, se vor uni cu toții, ca să formeze un nou partid politic, care privesc lucrurile din punctul de vedere budapeștan și, ținând seamă de situațiune și de exigențele statului ungar, are în vedere adevăratele interese ale poporului român.

Că vorba e de formarea unui asemenea partid, aceasta noi o scim demult.

Numeroasele procese de presă, procesul pornit contra generalului Traian Doda, arestarea părintelui Dr. V. Lucaciu, suspendarea din oficiu a unora și amenințările făcute altora dintre susținătorii mai zeloși ai programului național român, într-un cuvânt, campania pornită contra partidului nostru nu putea să aibă decât scopul de a-i muia

pe Români, ca să fie mai accesibili pentru formarea unui partid nou, — „cu direcțiune mai serioasă“.

Dacă n'am fi știut-o aceasta mai înainte, trebuia să o înțelegem, când guvernamentalii din Cluj au făcut deosebirea dintre Români noi și cei vechi, oricând ei începuseră în excesul lor de zel să apere pe comitetul central al partidului național român, pentru-că n'a executat hotărârile luate de partid în conferința electorală dela 1887.

Îndeosebi pentru noi dar' lucru nou nu e în cele țise de guvernamentalii din Cluj, decât accentuarea punctului de vedere budapeștan în deosebire de cel bucureșean.

Ear' acest lucru nou e cu desăvârșire fals.

Noi înțelegem, că guvernul ungar ar dori să se formeze în mijlocul Românilor din țerile coroanei ungare un partid politic mai accesibil ca cel național pentru politica preconisată de cercurile politice din Budapesta și că sînt între Români oameni cu oare-care trecere, care ar fi dispuși să iee inițiativa pentru formarea unui asemenea partid. Cercurile politice din Budapesta au fost însă mistificate, dacă ele au crezut, că prigonind pe susținătorii causei române, guvernul va întări pozițiunea oamenilor dispuși a lua inițiativa pentru formarea noului partid. Și mai virtos mistificate au fost, dacă ele cred chiar și acum, că ar fi destul, ca „Tribuna“ să nu existe, pentru-că noul partid se se poată forma, ori că numai oamenii grupai împregiurul „Tribunei“ ei singuri susțin cu toată hotărârea programul național român.

E prea mare importanța ce 'i-se dă „Tribunei“.

Dacă își vor da silința de a se informa din propria lor intuițiune, cei mistificați se vor încredința, că „Tribuna“ nu e organ autorizat al vreunui partid, ba nici chiar al vreunui somități politice: ea are în viața noastră politică numai importanța, că exprimă fără de nici o rezervă simțământul comun al Românilor din țerile coroanei ungare. Ea a fost întemeiată și e susținută numai de oameni, care nu aspiră la glorie politică, nici la pozițiuni înalte, nici la rol conducător, ci stau uniți, lucrează și aduc jertfe, pentru-că să spriginească pe ori-și-cine, care în lucrarea lui publică ține seamă de simțământul comun al poporului român și se combată pe toți cei-ce se pun în conflict cu simțământul acesta. Tocmai de aceea

ei nu au ceea-ce se numește „un șef“, un conducător, un reprezentant autorizat, ei, inspirându-se cu toții din simțământul comun al poporului, pe care îl cunosc foarte bine, sînt totdeauna gata să susțină cu toții ori-și-ce acțiune, care le inspiră Românilor încredere, fie ea pornită de ori-și-cine.

Noi aici la „Tribuna“, când sîntem nedumeriți, ne sfătuim între noi și, dacă nu ne putem dumeri, nu cerem „inspirațiuni“ delă nimeni și de nici-căiri, ci ne punem în atingere cu toate centrele românesce, ca să aflăm, care sînt părerile Românilor, fie-ne ei prieteni ori adversari, și facem așa cum țic cei mulți: aici e țaria noastră, multă, puțină, câtă este.

Dacă deci guvernul din Budapesta voește în toată sinceritatea să aibă în vedere „adevăratele interese ale poporului român“, el nici nu are nevoie de un nou partid românesc: îi este destul să sevrăsească fapte, pe care Români cei mulți le aprobă, pentru-că să aibă mulți aderenți între Români și să ni-se iee și nouă puțința de a-l combate în coloanele „Tribunei“. Ba chiar și idea unui guvern ungar susținut și în coloanele „Tribunei“ ar fi destul de frumoasă, pentru-că cercurile politice din Budapesta se se preocupă de realizarea ei.

Cercurile politice din Budapesta doresc însă să aibă „în sinul poporului român“ un partid nou, fiindcă au în vedere „adevăratele interese ale poporului român“ așa cum le înțeleg ele, ear' nu cum Români ei înșiși înțeleg propriile lor interese.

Vorba e deci, că noul partid se privească lucrurile din „punctul de vedere budapeștan; adevărat se înțelegă interesele Românilor așa, cum le înțeleg cercurile politice din Budapesta.

Formarea unui asemenea partid nu e cu puțință.

Oamenii, care ar fi poate dispuși să iee inițiativa pentru formarea lui, au dovedit prin o lucrare politică destul de îndelungată, că n'au țaria de voință, n'au bunul cumpăt, n'au priceperea, n'au abnegațiunea convenită, pentru-că se poată conduce o acțiune politică cu destulă consecință, și dispozițiunea lor actuală ar mai dovedi, că nu știu nici să-și deie seamă despre adevăratele inclinări ale Românilor. Dacă deci cercurile politice numai prin asemenea oameni pot înfrunzi asupra Românilor, cer-

curile politice din Budapesta rămân ca până acum impotente față cu Români din țerile coroanei ungare.

Nu mai simțământul acestei impotente a putut inspira gândul, că Români se despart în două tabere: unii care privesc lucrurile din punctul de vedere budapeștan, ear' alții care le privesc din punctul de vedere bucureșean.

Timp îndelungat s'a țis, că Români din țerile coroanei ungare sînt intratabili, fiindcă au fost capetele lor umplute cu idei daco-romaniste.

În urmă cercurile politice din Budapesta au făcut capital din „Iredenta română“, care era, precum s'a dovedit din destul, o mișcare copilărească lipsită de ori-și-ce importanță și produsă în mod artificial.

Acum în sfârșit se țice numai, că Români sînt intratabili, fiindcă unii dintre dînșii privesc lucrurile din punctul de vedere bucureșean.

Ne coborim deci din grad în grad și astfel putem spera, că în curând se va recunoaște adevărul, că Români privesc lucrurile din punctul de vedere al propriilor sale interese.

Astăzi, după-ce s'a dovedit, că nu e cu puțință în România un guvern, care nu primesce necondiționat politica de alipire către puterile apusene, și că nemulțumirea Românilor din țerile coroanei ungare e un izvor de greutăți pentru toate guvernele României, nici un om serios nu mai poate să stăruie în credința, că din cercurile politice din București se face asupra Românilor din Ardeal vre-o presiune în sensul înăsprii încordărilor ce există ați între dînșii și concetățenii lor maghiari. Oamenii cuminte vor presupune din contra, ceea-ce și este adevărat, că oamenii de stat din București stăruie cu toții, ca Români din țerile coroanei ungare să facă tot ceea-ce afirmă de dînșii, ca să înceteze cât mai curând nemulțumirea, de care sînt agitați. Stăruințele aceste rămân însă tot atât de zadarnice ca prigonirile pornite din Budapesta, câtă vreme guvernul ungar n'a dovedit prin fapte, că vrea să țină seamă de interesele Românilor așa, cum 'și-le înțeleg ei înșiși.

E în tot cazul lucru întors pe dos, când în coloanele unui organ guvernamental se admite, că o parte din cetățenii români ai regatului ungar se inspiră din Budapesta, ear' cealaltă din București. Și întors cu atât mai virtos pe dos este, cu cât sînt foarte pu-

țini aceia, care se inspiră din Budapesta.

Eară ceialalți, cu desăvârșire mulți, aici acasă la dînșii, tare convinși, că drumul dela Budapesta la București și dela București la Budapesta trece pe la Caransebeș, Lugoj și Arad, pe la Cluj, Blaj, Sibiu și Brașov.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 7 Decembrie st. v.

Din dieta austriacă.

În ședința dietei austriece dela 17 l. c. n. ministrul-președinte Taaffe a răspuns la interpelețiunea dlui Plener în privința atitudinii guvernului față cu cestiunea dreptului public boem. În răspunsul seu contele Taaffe a declarat, că guvernul s'ar pută mărșini la îndrumarea, că hotărârea dietei boeme, de a trece la ordinea țilei preste cunoscuta propunere a lui Iuliu Gregr, nu-i ofere nici un privilegiu de a lua și el o atitudine oare-care. Cu toate aceste guvernul răspunde la acea interpelețiune. Întrucât s'ar pare, că considerările, care au premers hotărârii dietei boeme, exprimă dorința unei schimbări a actualei constituții, nu există nici un motiv, de a privi aceasta drept o aspirațiune ce ar amenința fundamentele statului, deoare-ce legile constituționale de repețe-ori au fost schimbate, ear' dieta s'a pus exclusiv pe terenul legal și constituțional. Dacă deci modificările constituției, la cas când acele sînt reclamate de binele statului, constituțional nici nu sînt excluse, guvernul totuși trebuie să declare, că interesele statului reclamă astăzi înainte de toate o dezvoltare continuă pe bazele actualei constituții și că timpul de față nu e potrivit pentru a tracta cestiuni constituționale. Astfel guvernul nu are de gând să propună Maiestății Sale modificări principale în constituție și nici încoronarea de rege ce s'a adus în legătură cu acele.

Plener a propus o dezbaterie în legătură cu răspunsul ministrului, dar' a fost respins cu 143 contra 114 voturi. În cercurile stîngei se accentuează, că contele Taaffe, în răspunsul ce 'l-a dat, s'a pus pe punctul de vedere al dietei boeme și a declarat dreptul public numai deocamdată de inoportun, dar' nu a tras la îndoială pentru viitor îndreptățirea unor asemenea aspirațiuni.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Toma Alimoș.

La gropanul cu cinci ulmi,
Cu cinci ulmi dintr'o trupină,
Ca cinci frați dintr'o lumină,
Tăbărit-a,
Nimerit-a
Voinic Toma Alimoș,
Ficior din țeara-de-jos.
Îi plăcea că-l recăria,
Tare umbra îi plăcea,
Tot ședea,
Cât îmi ședea,
Și 'ncă foamea-l ajungea,
Mâna în dēsagi băga,
Măndre mănăcări își scotea
Și 'ncepea de se gosta;
Și 'ncă setea-l ajungea
Și din gură-asa țicea:
„Mult 'mi-ar părē mie bine
'S'am un voinic lîngă mine,
'Sē beau un pāhar de vin,
'Că n'am la cine sē 'nchin.
'Inchinare-ăș, inchina,
'Inchinare-ăș armelor,
'Armelor și bătelor,
'Armele sînt fere reci
'Băgate în lemne seci,
'Nu pot ca sē-mi mulțumească,
'Nu pot nimic sē-mi vorbească.
'Inchinare-ăș, inchina,
'Inchinare-ăș murgului,
'Murgului și soțului,

„El are urechi de-audīt,
'N'are gură de vorbit.
'Inchinare-ăș, inchina
'Inchinare-ăș frunzelor,
'Frunzelor și crengilor . . . .“
Vēntul mare abura,
Crengile se apleca,
Frunzele se scuturau,
Lui păreau că-i mulțumiau.
Plosca la gură punea
Și 'ncepea voinic a bē,
Ear' cu ochii se uita,
Ce vedea tare-î plăcea.
Un voinic el îmi vedea
Și pe el îl cunoscea,
Că era voinicul Mania.
La Toma îmi ajungea,
Bună ția ca fi da
Și din gură-l dosădia *):
'Murgule, murguțul meu,
'Cine pe tin' te-a adus,
'Au negre pēcate-a mele,
'Au țile scurte-a tale!“
Dară Tom'ăsa-i grăia:
'Ei tu, Manio, frate Manio,
'Lasă-te tu de mănē,
'Vină 'ncoaci la veselie,
'Sē bem un pāhar de vin,
'Că n'am la cine sē 'nchin.“
Dar' Mania-i ca cănele,
Mănē-i carnea cioarele,
El din gur'ăsa țicea:
'Dacă 'ți-e-ășa drag de mine,
'O sē viu eu lîngă tine,

*) Înfrunța.

„Tu cu plosca sē inchina,
'Ochii la min' sē nu-ți țini.“
Și Toma îl asculta,
Că lui frică nu-i era.
Plosca la gură punea
Și cu ochii nu căta;
Eară Mania se punea,
Săbioara își trăgea,
Preste foale îl lovia,
Mățșoarele-i vērșa
Și unde fuga că-mi da?
Sub cea ripă surupată,
Unde-a mai scăpat odată,
Și sārăcul de Toma,
La mațe se sloboția,
Și 'ncepea de le stringea
Și în foale le băga
Și cu cărpa se lega,
Cătră murg așa țicea:
'Murgule, murguțul meu,
'Ascultă-mē ce-ți țic eu,
'Vină tu până la mine,
'Ca sē mē sui eu pe tine,
'După Mania sē mē iau,
'După Mania cănele
'Că 'mi-a scurtat țilele,
'Și m'a tăiat muiereșce,
'Dar' 'l-oiu tăia voinicesce.“
Murgul îl înțelega,
Pân' la Toma îmi venia
Puținel ingenuchia,
Toma pe el se suia,
După Mania se lua,
Unde Doamne-l ajungea,
În două îl despica,
Mort acolo îl lăsa

Și 'napoi se întorcea,
La gropan că ajungea
Și din gur'ăsa țicea:
'Murgule, murguțul meu,
'Acuși mē prăpădesc eu.
'Dacă eu m'oiu prăpădi,
'Cu copita tu sē-mi rășchi
'Și o groapă tu sē-mi faci,
'Cu dînți 'n ea sē mē tragi,
'Vēntul mare-a abura,
'Multă frunză va pica,
'Pe mine m'a astruca.
'Atunci fuga tu sē-mi dai
'Și la nime sē nu stai,
'Pân' în țeara cea turcească,
'Pân' la casa părintească,
'Un Turc acolo vei vedē
'Și la-aceia tu vei sta,
'Haina-i ciurată 'n spate,
'Sē scii c'aceia 'mi-e frate.“
Pân' cu gura îi spunea,
Copita 'n mână-i lua,
Numele pe ea-și scria.
Puțină vreme trecea,
Deloc Toma că muria,
Și murguțul se punea,
Cu copita rășchia,
Puțină groapă făcea,
Cu dînți în ea-l trăgea,
Vēntul mare abura
Multă frunză că pica,
Pe Toma îl astruca.
Murg'apoi fuga că da,
La nime nu se opria,
Că 'naintea lui iesia,
Toți cu toții,

Toți năroții,
Și ear' toții
Toți netoții, —
Până-n țeara cea turcească
Pân' la casa părintească,
Un Turc acolo vedea
Și deloc îl cunoscea,
Haina-i e ciurată 'n spate,
El era-al lui Toma frate.
Înaintea lui că sta
Și picioru-și ridica,
Eară Turcul că cetia,
Sus pe el se arunca
Și murguțul 'l-ducea
La gropanul cu cinci ulmi,
Cu cinci ulmi dintr'o trupină,
Ca cinci frați dintr'o tulpină.
Cum acolo c'ajungea
Deloc pe Toma-l scotea,
La un sat mare-l ducea
Și frumos îl 'mormēnta,
Mare paradă-i făcea . . .
Pentru sē se pomenească
La boeri ca d-voastră!

Coștei, 22 Noemvrie v. 1889.
Comunicată de V. Micu.

Avram Corcea.

Rēs bunare.

De Jean Rameau.

„Așal veți cât de frumoase își sînt
hainele!“
Și Elena, la care cetia fericirea în obraz,
își duse copilul dinaintea oglinzii.

Rusificarea provinciilor baltice.

Maghiarii vor cu forța să maghiarizeze naționalitățile nemaghiare. Același lucru îl fac și Rușii în provinciile baltice. Concedății noastre se pot cel puțin mângâia, că nu stau singuri în Europa, ci mai au nise tovarăși prea demni. Joia trecută s'a publicat uzazul împărătesc, prin care limba rusească se declară de obligată cu privire la întreaga procedură administrativă și judiciară în provinciile baltice. În unele orașe mai mari această lege intră imediat în vigoare, în celelalte după-cum vor afla de lipsă ministri de interne și de justiție. Folosința limbii germane se pune deci cu desăvârșire la dosar. Totodată s'a retras dreptul de alegere al așă numiților „literați“. Deasemenea s'a desființat instituția alegerii de judecători de pace, precum și instituția juraților. Noile posturi de judecători se vor ocupa cu funcționarii din lăuntrul țerii, care nu cunosc nici limba Germanilor, nici pe cea a Estilor și a Lettenilor. În Petersburg se dice, că acest lucru trebuia să se facă, deoarece judecătorii indigeni nu cunoscuseră în deajuns limba rusească, spre a putea fi pertractări în această limbă. Se înțelege, Germanii din provinciile baltice, care formează majoritatea locuitorilor din acele provincii, sunt foarte indignați de această procedură arbitrară. „Pester Lloyd“ încă nu e mulțumit cu procedura guvernului rusesc, dar' numai întrucât acest lucru ar fi trebuit să se facă pe încetul și cu tact, bunăoară cum îl fac Maghiarii în țerile de sub coroana Sfântului Stefan.

Din dieceasa de Oradea-mare.

Primim următoarea scrisoare de cel mai mare interes:

Presiunea aceea, care a forțat pe episcopul Pavel dela Oradea-mare, ca — după frământătoare alergări pe la cei dela putere și uneltele lor torturătoare de suflet și corp — să aducă în contra alor 3 profesori dela Beiuș o decisiune nesinceră și contrară conștiinței sale, tot acea presiune a împins pe metropolitul dela Sibiu și pe episcopul dela Arad spre alte fapte, ear' în zilele mai deaproape pe episcopul dela Gherla, ca să pedepsească în contra canoanelor pe un protopop brav, ba ca să pedepsească toată dieceasa prin un cercular.

În dieceasa Oradei destituirea alor 3 profesori, în modul care s'a făcut, a adus după sine cele mai triste urmări; și că celelalte vor păți așa, nu e nici o îndoială.

Bunul episcop Pavel a cugetat, că ascultând statul fariseesc, că prin destituirea câtorva profesori se va alina șgomotul steagului înscenat înadins pentru petulanța unui copil, și nici prin minte nu 'i-a putut trece, că câte sfaturi, tot atâtea curse, în care a și picat prin aceea, că destituirea profesorilor a motivat-o cu purtarea lor nepatriotică, fără-ca aceea să se fi putut adevări sau din vieța casnică socială sau oficială a lor, dar' nu 'i-a întreat nimeni nici de sănătate, numai s'au pomenit destituții.

Ce bine li-a venit la cei dela putere acest fapt al părintelui contra fililor sei, ba au fost și gata îndată cu concluziunea: dacă acești trei

sunt nepatrioți, atunci și ceilalți sunt inimicii patriei, trebuie dară toți destituiți, gimnasiul șters ba mai este în Beiuș și casina română, trebuie și aceea desființată.

Ce va face acum bunul, dar' amăgitul părinte, cum va mântui uncol sanctuar al Românilor din Ungaria, la care el ținea mai mult ca la lumina ochilor și pentru care a făcut spese enorme. Scie, că acusa contra fililor sei e nedreaptă, cum va curma cariera lor, care ani îndelungați au fost pe la universități, chieltnindu-și vieța și avutul, ca să poată deveni profesori aprobați, unii încă și din două studii, și la cas, că cu sacrificarea lor va putea mântui gimnasiul, de unde va putea căpăta alți profesori aprobați? Că aceia nu cresc ca ciupercile.

Însă la aceste frământări cei dela putere, buni la inimă, și stau întru ajutor, îl imbie cu profesori de ai lor toți aprobați, cursa însă era prea prea și n'a primit, dar' puternicii țilei, ca buni la suflet, s'au dat la tocmeală: ca lor să le dea dreptul de a numi numai jumătate din profesori sau cel puțin pe director, căci altcum șterg gimnasiul.

Negocierile aceste și de asemenea fel s'au petrecut mai bine de un an în secret, însă din când în când se mai străcurau și în publicitate, parte de pe la Pesta, parte prin unii deputați, care veniau prin cercuri, și secretul s'a făcut public, firesce, ca deobște, în diferite variațiuni.

Internatul marelui e gata mai de doi ani, și atât publicul, cât și mai ales părinții interesați se întreabă: cum de nu se deschide? Tot ca secret public s'a vorbit și se vorbeste, că cei dela putere 'l-au provocat pe episcop ca să-l ridice, acum, vedându-l ridicat, tot ei nu lasă să se deschidă.

Întrebi pe cei competenți, care e adevărul în aceste toate? Primesci răspunsul: sau nu sciu, sau ceva unilateral, din ceea-ce nu scii alege alta decât, că e rău.

Profesorii spionați, amenințați, trași prin foile maghiare, ba în vara trecută dela scările de Stăna-de-vale, unde pentru recrearea sănătății erau și vre-o trei profesori, fișpanul de Oradea, ca din pur senin, era să-l alunge, — bag-seamă ca recunoștință către bunul episcop, ca proprietarul scărilor, că a clădit și pentru fișpan un castelaz, ca să-și poată petrece.

Nisec oamenii, care pentru grobianitățile purtării lor au devenit odioși chiar înaintea conaționalilor sei, ca însă să-și poată face renume, se aruncă asupra profesorilor fără nici o cauză; — ca ilustrație fie deajuns impertinența cu afacerea teatrului din Beiuș, ne-produsă și în „Gaz. Tran.“ mai în zilele trecute. — Ba se afirmă, că unul dintre acestia, — care când s'a așezat în Beiuș era un vai de el, eară acum face toiu mare, — se fi făcut atenți pe cei dela putere, că episcopul Pavel, cu economia sa, făcându-și venite imense, care dându-le toate pentru institute și fundațiuni române, contrabalansează toată influența „Kultur-egyilet“-urilor maghiare.

Se poate cugeta, că câtă amărăciune le fac toate aceste celora ce țin la cauza națiunii sale și îndeosebi bunul părinte ce a putut și poate să simță, frământându-se cu cei dela putere așa dicând în secret, căci și bătător la ochi erau intristarea și călătoria lui adese-ori pe la Pesta.

Se afirmă, că în strimtorarea sa s'ar fi consultat și cu episcopi români de ambe confesiunile, cu ce rezultat însă nu se scie.

Efectul ce 'l-a produs campania inimicilor românilor de sus până jos în contra gimnasiului, se poate asemăna cu cel al vântului Samum de care ca să poată scăpa, își bagă oamenii, — călători pe deșerturile Africe, — ba și animalele capul în pământ. E oare lucru bărbătesc așa ceva, și oare se poate asemăna cu vântul Samum? Aceasta e altă întrebare.

E destul, că eram sub impresiunea celor enarate și nenarate mai sus, când a venit la iveală, că directorul s'a schimbat, eară în clasele superioare ale gimnasiului din Beiuș se introduce limba maghiară deocamdată. Va să dăcă, în trupina arborelui neprețuit s'a înfipt cuiul, ca pe urma lui scurgându-se stucul nutritor, succesiv să se curețe de crengi, care în urmarea curgerii sucului nu mai pot înverși, eară trunchiul fără crengi nu mai poate subsista.

Trunchiul însă e tiner și vigoros, și pentru-ca ramura înfiptă să se vindece are lipsă de ocrotirea acelora, care îl au, și oare nu sîntem mulți aceia, care îl avem? E toată națiunea română, e tot omul cu simț uman și iubitor de cultură, eară Românii numai românește se poate cultiva, el nu vrea să-și limbiste, eară care vrea a trăi pe spinarea lui, învețe-ți limba, că e frumoasă aceea.

Îndeosebi acest institut e o destiune de viață pentru toată dieceasa Oradei-mari, ba și pentru cea aradană, fiii acestora se cresc mai mult pe la institute străine: în Arad, Salonta, Oradea-mare, Sătmar ș. c. l., mulți dintre ei vorbesc rău, sau puțin românește, dar' fiind excluși prin șovinismul maghiar dela alte funcțiuni, apucă mai toți pe cariera profesoriei și învățătorescilor, ca însă să-și însușească limba maternă, după absolvirea câtorva clase pe la gimnasiile maghiare, merg la Beiuș; acum dară pot merge!

Consistoriul gr-cat. al Oradei-mari are exemple în relațiunile românești ale unor protopopi, care nu le pot înțelege, și dacă nu înțelege ei pe alesul lor, cum va fi cu ceilalți, dar' mai presus de toate cum va fi cu suferitele concrețite lor? Că aceia tot mai greu îl vor înțelege.

Între aceste împregiurări ce e de făcut în contra șovinismului maghiar?

Să ne aruncăm la pământ, ca de frica vântului Samum?

Să nu cutezăm a apela nici la legile patriei comune, care ne asigură naționalitatea? Ci ca nisec sclavi să ne lăsăm tîrîți de șovinistul cabinet al lui Tisza, fără-ca să cutezăm a striga?

Să suferim, ca un predicator reformat din Beiuș să cuteze a merge în curtea episcopescă, ca să-i dicteze porunci? Ear' neafându-l acasă, dice unii oficial dominal: „Spune-ți episcopului, că de cumva nu-l va alunga pe profesor Dumbrava, voi începe în contra gimnasiului un atac mai crâncem decum a fost!“ Bag-seamă 'l-a ajuns pofta, ca să fie în șoldul episcopului Pavel, cum au fost cu episcopii transilvani sub domnia calvinească, cugetă că poate fi și sub Tisza?

Unde am ajuns? Unde e preoțimea cea laudată de căntă a diecesei oradeane? Și corpul profesoral cu diplomele dela universități e nulă?

Unde e capitulul și între ei eruditul canonic Lauran, care dă broșuri în limba maghiară în apărarea catolicismului și polemizează cu Rusticus în „Magyar Állam“; pentru gimnasiul român de Beiuș n'are penă?!

De ce treabă sunt sinoadele protopopesci, de ce cel diecesan?! Doară nu-

mai ca să fie mai multă tărcătură pe hârtie?

Pentru-ce nu sar toți ca unul în ajutorul bunului episcop? Că: „Unde-i unul nu-i putere la necaz și la durere“.

Dar' inteligența mireană nu-i decât cea patentată dela Beiuș?

E ceva de neînțeles, cum foile, unele și străine, scriu în favorul gimnasiului de Beiuș, și tocmai din dieceasa oradeană, unde e focul, nu se aude nici un șgomot, și ce ai cugeta, că au mers de aici, încă e scris cu data dela Pesta și se ocupă mai mult cu patentării dela Beiuș, dintre care unul își spală rufele în „Gazeta Transilvaniei“, ne pare rău de el, că 'l-am scit până acum iubitor de națiunea sa. Cu aceste însă nu vom merge departe, fără să ne nisum cu toții, să aducem treaba acolo, ca nici unui Român să nu-i vină pofta a fi patentat.

Îndeosebi noi cei din dieceasa oradeană, împregiurările de față, înainte de toate avem a-l ruga pe bunul episcop, ca să convoace sinodul, în care între alte agende să facă cunoscută afacerea gimnasiului beiușan, ca sarcina responsabilității să nu cadă numai pe el.

Datorița de a face această rugare e a protopopilor și a preoților.

Vom vedea cum le zace la inimă cauza națională.

Puterea aceea, care cu multe și îndelungate lupte și sacrificii a înfrânt feudalismul ruginit, — acum când avem legi sancționate și națiunea română are în regatul Sf. Stefan 2 metropoli și 5 episcopi, — va scil îndruma și pe șovinistii dela putere la respectarea legilor.

Diecesanul.

CRONICĂ.

Dela Curte. După dispozițiile de până acum, Maiestatea Sa Împărăteasa Regină și Arhiducesa Maria Valeria dimpreună cu Arhiducele Francisc-Salvator se vor duce Duminecă în 22 l. c. la 8 oare dimineața cu trenul separat de Curte la Miramar, unde va sosi și Maiestatea Sa Monarcul. În aceeași zi Monarcul va merge din Triest pe yacht-ul „Greit“ să inspicieze escadra ce ancorază înaintea Triestului. — Prințesa de Coroană veduva Stefania s'a mutat la 16 l. c. n., după-cum se anunță din Viena, dela Laxenburg în castelul imperial din Viena.

Arhiducele Eugen, precum se anunță din Olmütz, pleacă astăzi dela Viena la Lissabona, ca să feliciteze în numele Curții noastre imperiale-regale pe noul rege al Portugaliei, Dom Carlos, la suirea sa pe tron.

Numiri. Subjudele Dr. Emeric Vég h dela judecătoria cerc. din Törökkaniza a fost numit jude la tribunalul reg. din Becherecul-mare, mai departe au fost numiți: judele Dr. Ladislau Gedeon dela tribunalul regese din Becherecul-mare procurator la procuratura regesească din Timișoara, ear' subnotarul Dr. Stefan Szöke dela tribunalul regese din Sătmar procurator la procuratura reg. tot de acolo și practicantul de advocatură Dr. Iuliu Fischer din Sopron procurator la procuratura reg. din Caransebeș.

Sciri militare. Transferați au fost din reserva armatei comune în statul de concediu al honveșimii următorii capelani militari: Ioan Cimponeriu (la semibrigada Nr. 4.), Petru Popovici (la semibrigada Nr. 5.), Lazar Vălean (la semibrigada Nr. 7.), Vasile Cossovan (la semibrigada Nr. 8.), Iosif Papp (la semibrigada Nr. 10), Ioan Bozac și Sabin Coroian

(la semibrigada Nr. 22.) și Sofronie Olteanu (la semibrigada Nr. 24.)

Propunerea limbii române cassată la gimnasiul catolic din Cluj. Din Cluj ni-se scrie cu data de 18 Decembrie n.: Consiliul de direcțiune al statului catolic a șters din budgetul sau remunerațiunea pentru propunerea limbii române în gimnasiul catolic din Cluj, remunerațiunea sistemată încă pe timpul absolutismului. Astfel dela 1 Ianuarie 1890 la gimnasiul rom. cat. din Cluj, care e frecventat de o mulțime de tineri români, limba română nu se va mai propune deloc.

Adlatul comandantului suprem de honveși, generalul de cavalerie Eduard Graef, a trecut în pensiuie, primind totodată marea cruce a ordinului Leopoldin. În locul lui este numit locotenent-maresalul Iuliu Forinyák, fost comandant al districtului al IV-lea de honveși din Pojon.

Din comitatul Murș-Turda. Comite-suprem al acestui comitat, baronul Zoltán Bánffy, și-a dat demisia, care fără îndoială va fi primită. Care este cauza demisionării acestui comite-suprem din familia Bánffy-escilor ce pare a avea un drept de ereditate asupra posturilor de comite-suprem în comitatele ardelene, nu scim. Ne aducem aminte numai, că barorul Zoltan Bánffy a răspuns la circulara ministrului de interne, prin care a oprit comitatele a lua în dezbateri proiectul de a se vota dare comitatensă în favorul „Kultur-egyilet“-ului, că el nu poate scurta comitatul în acest „drept constituțional“. Oare nu cumva sentimentele sale atât de „constituționale“ 'i-au pricinuit vre-un atac de „influență“? Ar fi bine și ar fi de bun augur, dacă ar fi așa. Nu scim însă.

Patriarcatul sârbesc. „Bud. Hirl.“ aduce știrea, că actualul administrator al patriarcatului de Carloveț, episcopul Băscului Basilian Petrovici, ar avă de gând să se retragă dela această administrațiune și va fi înlocuit cu episcopul sârbesc din Timișoara George Brancovici, care probabil va fi ales apoi patriarh.

Un rendez-vous misterios. „Neues Wiener Tagblatt“ primesc următoarea știre din Pojon: Sâmbătă au sosit aici deputatul dieței unguresci Ugron și deputații Cehilor tineri din consiliul imperial austriac Dr. Engel și Vaschaty. Acești trei domni au avut o conferență de trei ore în locuința deputatului unguresc Thaly, la care a luat parte și acest din urmă. Seara au plecat cu toții la Viena, respective la Budapesta.

Cas de moarte. Ioan Cloaje senior, tatăl vrednicului fruntaș și negustor din Boița Ioan Cloaje și bunicul medicului din Ploiești Dr. Ioan Cloaje, a răposat la 5 Decembrie v. în Boița.

Omorit pentru un drob de sare. Se scrie din Uioara, că un finanț de acolo cu numele Veress Kálmán a omorît pe un lucrător din saline, numit L. Căcoveanu, pentru un drob de sare de circa trei chilo-grame. Precum se dice, Căcoveanu a găsit sarea ieșind din saline și mergând către casa la Vereșmort, de unde era. Finanțul 'l-a vădut, că bagă ceva în traistă, și a strigat să stee în loc. Căcoveanu însă a prins-o la fugă, ear' finanțul după el, până 'l-a ajuns și 'l-a aplicat cu sabia o lovitură mortală preste cap. Bietul om a mai mers singur până acasă la Vereșmort, unde scoțându-și căciula din cap a cădut mort la moment. El a lăsat o veduvă și patru copii mici. Poporațiunea dimpregiur și cu deosebire muncitorii din salinele dela Uioara sunt foarte agitați în contra finanțului ucigaș.

Fecunditate. Ni-se scrie din Hunedoara cu datul de 16 Decembrie n. 1889: Anica, soția lui Nicolae Albu Căcojaru, Român

Stefan, — așa îl cheama pe copil, — se uita foarte serios în oglindă, se întoarse în dreapta, se întoarse în stânga, pe urmă își vîrî degetele în nas.

El nu era de părere, că hainele sunt frumoase. Însă Elena era încântată și se uita la el cu drag.

Îl îmbrăcase cu o rochiță lungă de bambac albastru, garnisită cu astrahan fals. Stefan avea astrahan fals la mâneci, la gît, la mijloc, la pălărie și chiar la pantofi.

Efectul era comic.

Însă mama, o menajeră săracă, care într-o vreme avusese avere, era orbită ca toate mamele. Îl luă în brațe și îi strivi obrazii cu două sărutări.

„Ah! lasă!... sciu eu... tu ai să fi cel mai frumos!“

Și Elena se îmbracă în pripă cu costumul „cel nou“, pe care îl cumpărase ieri din prăvălia mai la modă din oraș.

* * *

Era bal de copii. Era în postul Pascilor. Balul trebuia să fie după prânț în casa unei prietene de pensiu, la Amelia, o damă tineră prea inteligentă, care se măritase de curând cu un bărbat bogat și avea un copilaș de vîrsta lui Stefan. La 6 oare Elena fu gata: plecă cu Stefan la bal. Nu era frig. Mugurii începuseră să se arete. Vești bine, că nu era vremea să se îmbrace cineva cu blană. Însă astrahanul este scump iarna și Elena îl plătiese foarte ieftin în Martie.

Elena, care credea grozav în Dumneșeu, se rugă în gândul ei, ca să fie ger în seara aceea.

* * *

Eată casa unde e balul. Este o casă albă în marginea apei. Pe coșuri se vede cum ies zulfii de fum. Dela bucătărie vine un miros, care te îmbată.

Amelia se ivi împreună cu alte dame îmbrăcate scump. Salutățile banale încep:

„Tu ești? Ce mai faci? Ce bine ai făcut, că ai venit cu Stefan?“

„Bună ziua, doamnele mele.“

„Bună ziua, doamnă.“

„Ce copil frumos ai...“

Ș. a. m. d.

Deodată un hohot de ris.

„Doamne! Mult e hăd!...“ dice o doamnă.

„Cine?“

„Copilul acela, care e deghisat ca Rus!“

Deghisat! Lumea credea că Stefan e deghisat.

Elena începuse să tremure.

* * *

Se puseră la masă. Elena fu așezată lângă Amelia, în fruntea mesei. Elena însă mai că nu băgă de seamă. Se gândia numai la copilul ei, — la blana de astrahan, — foarte proastă și încă de un gust și mai prost! — Și plîngea în sine.

Deodată parcă vădă ceva. Da! Colo, în fața ei. Ceva splendid de vedut, deul! Și ochii ei se înholbă ca ai unei nebone.

Elena se uita la un soldat mic de trei ani, îmbrăcat cu o cuirasă mică strălucitoare, încins cu sabie mică și pe cap un coif foarte schinteitor.

Era Ioan, copilul Ameliei, deghisat ca cuirasier.

Ce frumos era Ioan. Toată lumea se uita la el, — îl admira. Numai de el era vorba. Ioan părea că este un soare, care ședea la masă. Și Stefan numai la el se uita cu nisec ochi mari, pismași.

Amelia suferia mult din pricina triumfului copilașului seu; suferia și mai mult, fiindcă vedea pe prietena ei că era de galbină.

Odată, nu sciu cum, Ioan sparse un păhar. „Al meu n'a spart încă nimic!“ — jise Elena mușcându-și buza.

Pe urmă, întorcându-se spre Amelia, care cam îngălbinise:

„Ce vîrstă are al tău?“

„A pornit pe 13 luni.“

„Al meu are 10 luni.“

Și cu ura în inimă, fără să se stăpânească, fără să scie poate ce face, Elena jise ear':

„Nu-ți e trică, că Ionel o să se înăbușe în cuirasa aceea? Fă cum îți place, sciu tu, nu te opresce nimeni. Eu însă n'aș ierta, ca Stefan al meu... Mai bine desceie sabia copilului tău... nu vești că lovește în cap pe fetița de lângă el?... Ai vădut, cum scie Stefan să mănânce singur?... Ah! Dumneșeu! fiu-tău 'și-a vîrît furculița în ochi!“

Și deodată după masă, fără să-și poată ține lacrimile:

„Ah! ce rău este, când nu poți să cumperi lucruri frumoase pentru fiul tău!“

Și se făcă nevedută, înainte de bal, după-ce lăsă pe Stefan în grija unei slujnici.

* * *

Era noapte. Elena se duse prin oraș, uitându-se la galanteriile tuturor prăvăliilor. Căuta o prăvălie, unde se vînd deghisăminte, căuta un costum de cuirasier pentru Stefan.

Nu găsi. Întrebă pe un sergent de oraș. El o îndreptă. Ea intră.

„Cât costă chiria costumului acestuia?“

„Dece franci și douăzeci de franci garanție.“

Ea nu avea nici un franc întreg.

„Nu mă poți credita până mâne?“

„Nu.“

Elena se căuta prin buzunare.

Deodată își luă pălăria de pe cap.

„Vrei să o primesci ca garanție?“

Negustorul începuse să ridă. Pălăria costase poate într-o vreme trei franci și șesezeci.

Elena plecă bombănind, amenințând cu pumnul pe toți copiii de bogat pe care îi întâlnea.

Ah! ce-i păsa ei că este săracă, prost îmbrăcată, de ris?

Ar fi furat, ar fi omorît, ar fi făcut nu scie ce, numai ca Stefan al ei să fie frumos.

Se întoarse la casa Ameliei.

Pe marginea apei vădă felinare venetene. Se apropie.

Deodată în întunecare vădă că strălucesc ceva: costumul de cuirasier al copilului bogat.

„Da, el este“, — își jise ea tremurând.

Copilul era isolat. Se juca la o parte.

„Da, așa este! Cuirasierul se juca pe marginea apei.“

„Pe marginea apei!“

Elena se înfioră.

„O! Ce gând grozav! Cine o să-l vadă? Cine o să scie? Nimeni!... Era pe marginea apei.“

Elena simți furnici în cap.

„Ah! Stefan dragă! Ai să fii răsunat!“

— își jise cu ochii orbiți de sânge.

Și fără conștiință, sigură, că nimeni nu o poate vedea, se duse la cuirasier, în întunecare deschise o barieră, pe urmă închiudând ochii, ca să nu-și vadă crima, împinse copilul.

„Mamă!“

Copilașul se rostogoli în gărlă și peri.

* * *

„Ah! Te-ai întors, doamnă?“ — jise slujnica îndată-ce vădă pe Elena, care se străcurase printre celelalte mame — „eată un bilet pentru d-ta; 'mi-a dis doamna ca să 'ți-l dau.“

Elena ceti:

„Scumpă prietenă, mă doare capul, de aceea m'am culcat. 'Ti-am priceput măchuirea. În lipsa ta eu am îmbrăcat pe copilul tău cu costumul de cuirasier al lui Ionel. Nu o să te superi?“

„Costumul de cuirasier? Va să dăcă copilul din umbră...“

Elena seosea un țipet nebun și se năpustă spre gărlă!

Își încesă pe Stefan al ei!

I. S. Spartală.

gr-cath. din Hunedoara, a născut în 12 Decembrie st. n. a. c. 3 copii gemeni, un fiu și două fete. Atât mamă, cât și copii sunt până acum deplin sănătoși. Copiii toți trei întru atâta-s de vioi, încât biata mamă nu-i poate răbdi cu mâncarea.

Societatea de navigațiune dunăreană își sistează navigațiunea pe Dunăre de la Regensburg până la Turnul-Severin; numai distanțele Semlin-Sissek pe Sava și Turnul-Severin-Galați pe Dunăre vor fi menținute până mai departe pentru navigațiune.

Regina Victoria a Angliei în Berlin. Scirea, că regina Victoria va face vara viitoare o vizită părechio imperiale germane, se confirmă în cercurile curții din Berlin. Deja pe timpul prezenței imperatorului Wilhelm în Londra ar fi fost vorba de această vizită. După o scire din Berlin a lui „Times“ e probabil, că și prințul de Wales va merge la Berlin, și adică deja cu ocaziunea festivităților de curte ce vor avea loc în Ianuarie.

Prințul de Wales nu este bolnav. La un banchet ce a avut loc în Bethnal-Green a declarat ducele de Cambridge, că scriile răspândite mai întâiu de diarul „World“ despre pretenziile boale ale prințului de Wales sunt cu desăvârșire neadeverate. Din contră prințul de Wales se bucură de cea mai perfectă sănătate.

Teatru. Alaltăseară s'a jucat una dintre cele mai vechi, și cu toate aceste poate cea mai bună operetă a lui Ioan Strauss: „Die Fledermaus“. (Liliacul.) Fiind această operetă demult cunoscută publicului sibiian, nu vom vorbi despre dînsa, ci ne mărginim a constata, că punerea ei în scenă a fost cât se poate de bună. Cântăreții, cu dl Rust și Berger în frunte, și cântărețele, cu deosebite dna Wolf-Seletzky și d-rele Wallner și Marietta, au fost cu toții într-o dispoziție perfectă și au cântat bine și cu efect. Amintim și pe dl Swoboda, care a interpretat cu naturalitate burlescă rolul bețivului păcălăb Frosch. Publicul, care de astădată a umplut cel puțin logeile din primul rang, a aplaudat mult pe actori.

Cestiuni economice.

Scoreiu, în Decembrie 1889.

În „Tribuna“ din anul 1887 Nr. 244 am scris între altele:

„Agricultrorii nostri toți poartă agricultura în mic. Va să dîcă produc aproape numai pe seama lor. Când însă sînt ani buni și le prinosesc, se fac și vînderi, însă în nise condițiuni nu prea favorabile. Din această cauză cultivatorii nostri mici ar trebui să dea o altă direcțiune produselor lor. Când ved, că porumbul e ieftin, ear rîmătorii sînt scumpi, ar trebui să îngrășe cu porumbul rîmătorii, care se vînd apoi cu un preț mai însemnat.

„Am dîs și la altă ocaziune, că ar fi de dorit, ca și cultivatorii mici să introducă, dela creșterea hoarelor începînd, creșterea animalelor domestice pe o treaptă mai mare ca până acum. Am arătat la acea ocaziune, că mulți cultivatori ar trage mai mari foloase dela 50 galite ca dela o vacă stearpă. Se înțelege, că pentru-ca și cultivatorii nostri mici se poată cuprinde aceasta cu mintea lor, trebuie să li-se arete exemple convingătoare.

„Când și cultivatorii mici vor ave ocaziune a ved, că preotul, învățătorul și notarul îngrășe cu porumbul rîmătorii, apoi îi vinde, că numai pe ouă se poate face prețul unei vite, că pentru cultura porumbului sînt de recomandat două arături, toamna și primăvara, că trebuie să se facă arături mai adînci, dacă vom a ave o recoltă bună ș. a.; atunc nu ne îndoin, că produselor agricole se va da o altă direcțiune, că creșterii vitelor se va da o atențiune mai mare ca până acum și că recoltele vor deveni din an în an mai abundante etc.“

Ear' în Nr. 118 din anul curent am scris:

„De pe cele mai multe locuri ni-se spune, că țeranul ară pămentul tot așa cum l-au arat moșii și stramoșii lui, că pe multe locuri este încă tot plugul primitiv, că pe multe locuri țeranii se opun tocmai și cu forța intruducerii comasatiunilor, că pe multe locuri țeranul privește cu neîncredere la mașinile pentru sîmînatul și săpatul porumbului, pentru secerat, trierat, cosit etc., fără a arăta cauzele adevărate, care au contribuit, ca țeranul să fie cu atăta rezervă, ba chiar să se opună în atăta rezervă, ba chiar să se opună unor îmbunătățiri și reforme în agricultura.

„Să vedem, să ne mai socotim, apoi vom cerca și noi“; cam în modul acesta răspund cei mai mulți țerani la recomandările și sfaturile ce li-le dă câte un fruntaș mai inteligent și expert.

„Care va să dîcă, țeranul nu voese să facă experiență pe contul și risicul propriu, ci el voese ca mai întâiu să vadă cu ochii sei proprii rezultatul obținut de alții, și numai după aceea să facă și el“.

au ajuns pe unele locuri a fi chiar un mic articol de comerț între cultivatori.

Că nu exagerez, când afirmăm aceste, se poate convinge ori-și-cine nu numai din creșterea și înmulțirea numărului rîmătorilor la sate, ci chiar și din vînderile continue ce se fac decătră cultivatorii nostri pe la orașe.

Am ajuns să vedem tocmai și dintre cultivatorii mai simpli îngrășînd în loc de doi câte patru și mai mulți rîmătorii, dintre care un număr se vinde pentru acoperirea eventualelor spese din economie, ear' restul se conservă pentru alimentarea casnicilor.

De sigur, că cultivatorii nostri au observat, că în timpul de acum pe nimic nu se pot face parale așa ușor ca pe rîmătorii: când sînt mari sau mici, grași sau slabi, ei totdeauna se caută. Prelungă toate aceste sînt anumite epoce, când sînt mai căutați ca de altădată; astel primăvara se caută mai bine rîmătorii tineri și scroafele fătate, ear' iarna prin Decembrie rîmătorii îngrășați. Acestia mai cu seamă pe la orașe, unde se taie parte pentru consumul intern, parte pentru fabricarea diferitelor „conserva de carne“.

Deși modul îngrășerii rîmătorilor este cunoscut de toți, care se ocupă cu creșterea acestor animale, totuși voui de astădată să atrag atențiunea cultivatorilor nostri asupra unei plante, care este chieată să joace un rol foarte însemnat în această privință. S'a constatat deja prin experiența de toate zilele, că modul îngrășerii rîmătorilor cu buruienii, bostani, cartofi ferți și porumb verde, cum se face el decătră cultivatorii nostri, este nu numai destul de greoiu, dar' tocmai și îngrășatul merge destul de încet. De aci unii cultivatori, făcînd experiență, au introdus bobul în îngrășatul rîmătorilor. Probele obținute cu îngrășatul acestei plante sînt foarte convingătoare; un rîmător se poate îngrășa deplin cu doi hectoliri sîmîntă din această plantă în timp de două luni de zile, dîndu-i-se pe și cam 3 litri bob și ceva lătură sărată.

Atrag atențiunea cultivatorilor nostri deci asupra acestei împregiurări, recomandîndu-le, ca să-și procure sîmîntă din această plantă și la primăvara viitoare să facă experiență cu cultura ei. (Va urma.)

POSTA ULTIMĂ.

(Telegramele diarului „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“.)

Budapesta, 19 Decembrie n. S'a hotărît definitiv, că familia imperială va petrece sîrbătorile Crăciunului în Miramar. Duminecă va ave loc o revistă a flotei înaintea Împăratului. Reințorcerea va ave loc la 2 Ianuarie, după care vor urma vîntoaze în Stiria, apoi mutarea la Buda pentru un timp neobicinuit de lung.

Petersburg, 19 Decembrie nou. Agitațiunea sistematică a presei contra stăpînirii austro-ungare din Bosnia continuă.

Paris, 19 Decembrie n. Se vorbește, că guvernul a aprobat împrumutul egiptean pentru cassarea robotelor. Floquet s'a bolnăvit de influență.

Londra, 19 Decembrie n. Parnell a anunțat o nouă mișcare agrară în Irlanda și a amintit, că guvernul în curînd va fi delaturat.

Belgrad, 19 Decembrie n. Scupcina a fost închisă, fiindcă s'au ivit cazuri numeroase de influență între deputați.

Bucuresei, 19 Decembrie n. Raportul despre faptele ilegale ale cabinetului Brătianu se va presenta în curînd parlamentului.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Berlin, 19 Decembrie n. „Krenzzeitung“ atrage atențiunea asupra articolelor agitatori din foile rusești contra administrației austro-ungare din Ertegovina și observă, că agitațiunile rusești din țările balcanice au început să iee un caracter serios și că în România au început să se ivească din nou des numiți iconari.

Bucuresei, 19 Decembrie n. Majoritatea senatului a trimis la președintele general Florescu, care dela ultima votare încoace este foarte rezervat, o deputațiune, ca să-i exprime profundul respect al majorității. Florescu a răspuns, că dorește să rămînă în bună înțelegere cu majoritatea.

Ce se ține de sistarea războiului vamal cu Austro-Ungaria se crede, că timpul actual e cel mai potrivit pentru reînceperea negocierilor.

Belgrad, 19 Decembrie n. Din incidentul sîrbării stului Sava au fost decorați numeroși dignitari rusești.

Lemberg, 19 Decembrie n. În urma unor turburări înscenate de studenți, universitatea din Odesa a fost închisă.

Bibliografie.

Di George Schina, eminentul magistrat al curții de apel din București, încă demult a dat publicității un sudiu interesant asupra:

Organisării judecătorești.

Astăzi, când importanta cestiune a inamovibilității magistraturii este la ordinea zilei, socotim că n'ar fi fără interes a se cunoaște și părerea unui luminat și experimentat magistrat.

Scrisoarea dlui Schina se află depusă spre vîndere la librăria Graeve din calea Victoriei.

„Amicul Familiei“. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Apare la 1 și 15 a fiecărei luni în Gherla, imprimeria „Aurora“ p. A. Todoranu. Proprietar, redactor și editor N. F. Negrutiu. Anul XIII. Nr. 23 și 24 dela 1 Decembrie. Cuprinsul: Cugetări despre valoarea și dezvoltarea caracterului, de Dr. Gregoriu Silași (fine). — Inelul, novelă de Teochar Alexi (fine). — Nu credeți prietenilor, novelă din popor de George Simu. — Te iubesc, poesie în prosă de Victor Rusu. — Diverse. — Posta redacțiunii. — Glume. — Raga beatissimului părinte Pontifice înaintea stătuiei sfîntului Petru. Pomul de Crăciun (ilustrațiuni).

„Foaia Diecesană“. Organ al eparchiei gr-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămîna: Dumineca. Anul IV. Nr. 48 dela 3/15 Decembrie 1889. Cuprinsul: Ciril, Metode și adevărul ortodoxiei (continuare). — Județul general (continuare și fine). — Alexandru Capra de Jupa. — Corespondențe. — Alegerea de paroch în Cubin. — Varietăți. — Bibliografie. — Edict. — Concurs.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 13 Ianuarie st. n. 1890 imobilele lui Iulu Goger decătră tribunalul regesc din Biserica-Albă.

— 20 Ianuarie st. n. 1890 imobilele Mariei Bedekovich din Crivabara decătră judecătoria cerc. din Madoș.

— 24 Februarie st. n. 1890 imobilele Mariei Tonoszi născ. Szűcs decătră tribunal. reg. din Oradea-mare.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile: — la rîmasul după Mitar Vukosavlyev (din Deszk), la tribun. reg. din Chichinda-mare.

— la rîmasul după veduva Rosa Tóth născută Szabics, la tribunalul regesc din Chichinda-mare.

LOTERIE.

Tragerea din 18 Decembrie st. n.

Sibiu: 76 25 7 86 19.

Călimdarul zilei.

8/20 Decembrie.

Julian: Patapie. Gregorian: Teofil.

Soarele: răsare 7,40, apune 4,5.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Decembrie, 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică în mm., Temperatura după Celsius, Maximalul și minimalul temperaturii, Diresctia vîntului, Observată, Diferența din proqiu.

Din țeară, 17 Decembrie, 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică în mm., Temperatura Celsius, Vîntul direcția, tăria.

Sosiți în Sibiu.

La 18 și 19 Decembrie n.

Hotel „Neurivier“. Droc, protopop din Mercuria. Capesius din Cincu-mare. Hohl damp și Kauntz, comercianți din Cluj. Block, comerciant din Viena. Mayer din Făgăraș.

Hotel „Imperatul Romanilor“. Dörr, deputat dietal din Noich. Hentiu, notar din Sîliște. Riebel, tinichier din Orăștie.

Hotel „Moltzer“. Alexandru Muck și Hilfreich, comercianți din Viena. Saru, preot din Sebeșul-săseș. Schopf, proprietar din Leamneș.

Hotel „Habermann“. Mihail Bauman din Vurpăr și George rich Imdin Chirpăr, notari. F. Krausz, notar din Hosman.

Teatru orașenesc în Sibiu.

Abonament. Suspendu Nr. 16. Sămbătă, în 21 Decembrie 1889.

În beneficil cântărețului de operă și operetă Ioan Rust.

„Die Jüdin“.

(Ovrecia).

Operă mare în 5 acte, de F. Halevy. Text de Scribe, tradus de baroul Lichtenstein.

Economic.

Medio a trecut atît în Budapesta, cât și în provincie fără de insolvențe.

Importul de rîmători în Steinbruch.

Ministrul reg. ung. de agricultură a conces excepționalmente, ca din țirgul de rîmători din Oradea-mare se impoțteze în Steinbruch rîmătorii de rase destinați pentru îngrășat și fără o deosebită concesiune din partea comisariatului ministerial.

Ușurare de transport pentru expedările de pesci și crustacee din Fiume. Din Fiume i-se scrie lui „P. Lloyd“, că în interesul ridicării comunicațiunii accelerate de bunuri a dispus administrațiunea căilor ferate de Sud, că pentru transporturile de pesci și crustacee dela Triest la Viena ce se expedază cu trenul curier de seara 8 oare se plătesce 14 cr. de chilogram, prin ceea-ce se dă puțină, că astfel de transporturi sosesc deja în ziua următoare înainte de ameași în Viena, eventual se pot desface în piața de acolo.

Export de carne de porc în Germania. Închiderea din nou a grantei germane pentru importul de rîmători din Steinbruch, aflarea de cantități însemnate de marfă gata excelentă în Steinbruch și căutarea cea mare pe piețele germane, precum și în urma acesteia urcarea prețului carnii de porc, au născut ideea exportațiunii de carne de porc prospăată pentru Germania. După-cum află „Pester Lloyd“, au intenționat unii comercianți mari, care s'au ocupat până acum cu exportul de rîmători, a construi în Steinbruch un abatoriu mare, în care să facă tăieri în cantități mari și să provadă consumul german cu carne prospăată. În calea perfecționării acestui plan stau dispozițiuni veterinare ce sînt în us la lucrarea carnii, pentru a căror ușurare, respective punere în afară de vigoarea legii, respectivii comercianți mari au petiționat la ministrul de agricultură.

Societatea de navigațiune dunăreană. În săptămîna dela 22—28 Noembrie venitele acestei societăți au fost de 326.634 fl., contra 343.913 în aceeași săptămîna a anului precedent. Dela deschiderea navigațiunii până la 28 Noembrie venitele acestei societăți au fost de 12,886.438 fl., contra 13,417.147 fl. (—fl. 530.709 în periodul corîspundător al anului 1888.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 3, 4 și 5 Decembrie 1889.

Evloghio lui L. Mendl, grâu 3200 hect., 12-32 1/2 lei. Evloghio lui I. Dreyffus, grâu 4450 hect., 9-75 lei. Marghiloman lui I. Dreyffus, grâu 7000 hect., 9-80 lei. Marghiloman lui Fűrth, grâu 5500 hect., 10-35 lei. Marghiloman lui G. Nicolopulo, grâu 3200 hect., 10-75 lei. Carandino lui Nicolopulo, grâu 3150 hect., 10-80 lei. Carandino lui Nicolopulo, grâu 2800 hect., 10-55 lei. Perlea lui Peirano, grâu 3250 hect., 12-25 lei. Perlea lui Peirano, grâu 1575 hect., 10-80 lei. Sasso lui Peirano, grâu 900 hect., 10-40 lei. Grosovic lui Milla, grâu 2400 hect., 9-50 lei. Grosovic lui Bellet, grâu 1000 hect., 9-50 lei. Eisenstein lui Bellet, grâu 800 hect., 10-70 lei. Arion lui Bellet, grâu 1500 hect., 8-50 lei. Cambano lui Feitler, grâu 1250 hect., 10-50 lei. Negroponte lui L. Dreyffus, orz 2600 hect., 5-90 lei. B. Șeitan Schmirer, orz 600 hect., 4-65 lei. Nichiforescu lui Schmirer, orz 900 hect., 6-20 lei. Blumen lui L. Mendl, porumb 1800 hect., 6-22 1/2 lei. Gheorghiadu lui Sgardelli, porumb 1600 hect., 6-35 lei. Cațighera lui Sgardelli, porumb 4050 hect., 6-80 lei. Matheo lui Feitler, orz 2200 hect., 10— lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 17 Decembrie Grâu, hectolitrul 76—82 chilo fl. 5.40 până fl. 6.20, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.20 până fl. 5.—, sîcăra 70 până 75 chilo fl. 4.40 până 4.80, orz 62 până 66 chilo fl. —, până fl. —, ovăș 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cuceruzul 70 până 74 chilo fl. 3.20 până fl. 3.70, mîlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, cartofi 65 până 70 chilo fl. 1.— până fl. 1.20, sîmîntă de cănepă 48 până 50 chilo fl. 3.50 până 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pîsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, fînă Nr. 3 100 chilo fl. 15.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, sîlînă 100 chilo fl. 55.— până fl. 58.—, unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—, sîu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sîu fl. 32.— până fl. 33.—, lumini turnate de sîu fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fîn 100 chilo fl. 1.50 până fl. 1.80, cânăpa fl. 30.— până fl. 32.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiriul p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 34 cr., carnea de vită 26 până 36 cr., carnea de porc 42 până 48 cr., carnea de berbec 20 până 24 cr., ouă 10 cu 22 până 25 cr.

Țirgul de rîmători în Steinbruch. În 16 Decembrie n. s'a notat: ungurești bătrîni gre 45.— până 45 1/2 cr., ungurești grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 45 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., romănesci, de Bako y grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transio ușori — cr., până — cr., transio sîrbesci grei — cr., până — cr., transito de mijloc 47.— cr., până 48.— cr., transio ușori 47.— cr. până 47 1/2 cr., îngrășati cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpărați dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Dec. 1889.

Table with multiple columns: Sămînțe, Cămințe, Prețul per 100 chilogr., etc. Includes rows for Grâu, Sîcără, Orz, Ovăș, Meiu, etc.

Cursul pieței din Sibiu.

din 19 Decembrie st. n. 1889. Hărțile-monete române . . . Cump. 9.23 vînd. 9.28 Lire turcești . . . . . 10.50 „ 10.60 Imperiali . . . . . 9.50 „ 9.60 Ruble rusești . . . . . 1.24 „ 1.25

Bursa de Budapesta

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, etc. Includes various financial instruments and their prices.

Bursa de Viena

Table with columns: Renta de aur ung. 6%, Renta de aur ung. 4%, etc. Includes various financial instruments and their prices.

Bursa de București.

Table with columns: 16 Decembrie — 7 oare p. m., Cassa Renta rom. per 1875 5%, etc. Includes various financial instruments and their prices.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

SPRE A EVITA

Insolvența,

o fabrică vieneză de rufe Jäger-iane a fost silită să-și arunce formal această marfă, nouă ni-a succes a-i cumpăra întreaga proviziune cu un preț bagatel și am compus

ADJUSTĂRI de IARNĂ

pentru

domni, dame și copii,

pe care le cinstim pe jumătate ori pe a treia parte.

Dacă voesci să rămâi sănătos, la nici un cas se nu întârzi a-ți procura următoarele

Rufe Jäger-iane I^{mitat}

deoarece-aceste, în urma împărțirii egale a căldurii pe corp, resistă necondiționat influențelor păgubitoare ale naturii.

Grupul I. pentru domni:		Grupul II. pentru dame:	
1 jachetă Jäger-iană	prețul 2,40	1 jachetă Jäger-iană	prețul 2,70
1 ismeană	" 2,50	1 ismeană	" 3.—
1 păr. încălzitoare de puls Jäger-iană	" —,60	1 păr. încălzitoare de puls Jäger-iană	" —,60
1 păr. ciorapi Jäger-iani	" —,60	1 păr. ciorapi Jäger-iani	" 1.—
1 " mănuși	" —,80	1 " mănuși	" 1.—
Prețul real 6,90		Prețul real 8,50	
Obiectele de mai sus le vindem numai cu 2 fl. 95 cr. v. a.		Obiectele de mai sus le vindem numai cu 3 fl. 95 cr. v. a.	
Grupul III. pentru băieți și fetele dela 6—12 ani:			
1 jachetă Jäger-iană, 1 ismeană Jäger-iană, 1 păr. încălzitoare de puls Jäger-iană, 1 păr. ciorapi Jäger-iani, 1 păr. mănuși Jäger-iane; prețul real împreună fl. 4.25.			
Acest grup III. îl vindem pentru fl. 2.25 v. a.			
Câtă vreme ține proviziunea.			

Pecătuesce acela, care nu se folosește cu această ocaziune.

Se expediază prelungă trimiterea prețului ori prelungă rambursă postală. — Acela, care comandeză toate trei grupurile și trimite înainte prețul lor, primesce marfa scutită de porto. — Să ni-se indice, dacă persoana e mare ori mică.

J. Steiner & Comp. Budapester Waaren-Export
Budapest, III., Lajosgasse 181.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerulu** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- P pēruș Pētru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndrăgănitul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșitor îndrăgănit.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vētură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pēcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișioniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

SOLID

PRĂVĂLIA la „GLIGOR“

Piața-mică Nro. 14 s'a deschis!

Și recomandă onoratului public român din loc și giur un

mare deposit de mărfuri de manufactură și modă

cu prețurile cele mai moderate.

Mărfurile, care în persoană le-am cumpărat din fabricile cele mai prime și renumite austriace și boemice.

Recomand onoratei preoțimi depositul meu bine sortat în materii pentru reverenți curate de lână, brēuri roșii și vinete. Mai departe: materii de lână engleze și franceze Dosing și Perovien negru pentru vestminte bărbătești, Cachemiruri negre, articolele aparținătoare de dolii.

Cachemiruri în toate colorile, Watmolluri, Casanuri, Chevioturi, Flaneluri de lână și bumbac, atlase de lână pentru plapome în o lățime în toate colorile. Mare deposit în Barocheturi de spelat. Chiffon, Calicot și pânze de bumbac, Gradel pentru mobile, Oxford, Sepchir Cretoane. Perdele albe de țipea și colorate de Jute, cămeși albe și colorate pentru bărbați, gulere elegante, ciorapi, basmale, cravate în toată calitatea.

Corseturi, ploiere de metasă și bumbac, bumbacuri de stricănit, arniciu roșu și vênēt, țesături, pēr de camilă, Haras și Lanica de Berlin, în toate colorile, plapome de Cachemir și atlas de lână în toate colorile, cu vată garantat umplătura. Covoare de Goblin de lână în garnitură pentru pat și masă, dela 4 fl. garnitura până la 20 fl.

Tepichuri cu metru și sofa mari de Genili. Și toate cuptușelile recerute pentru haine de dame și bărbați și alte multe aici neinduse articole.

Comande din afară se vor efectua cu grija cea mai mare prin „rambursă postală“, și la cas neconvenabil se vor primi înapoi.

De cercetare cât de numeroasă se roagă cu distinsă stimă

proprietarul

La „GLIGOR“: Teodor Popescu.

SIIEFTIN